

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2352/95

af 6. oktober 1995

om indførelse af en antidumpingtold på importen af cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95⁽²⁾, særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1998 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94⁽⁴⁾, særlig artikel 11,

efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) I februar 1994 modtog Kommissionen en klage indgivet af CEFIC (Rådet for Den Europæiske Kemiske Industri) på vegne af Rhône-Poulenc SA, som er den eneste producent af cumarin i Fællesskabet.

Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted med hensyn til den pågældende vare med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure.

- (2) Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁵⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik henhørende under KN-kode ex 2932 21 00 og iværksatte en undersøgelse.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de producenter/eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klageren om indledningen af proceduren og gav de berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

- (4) De fleste kendte importører og nogle brugere tilkendegav deres mening skriftligt. De anmodede også om at blive hørt, hvilket blev imødekommet.

- (5) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de parter, den vidste var berørt af sagen, og modtog detaljerede oplysninger fra den klagende fællesskabsproducent og de fleste importører i Fællesskabet. Af de fem producenter/eksportører, der blev kontaktet, besvarede kun én, Tianjin nr. 1 Perfumery, Kommissionens anmodning om oplysninger; selskabets besvarelse var dog meget ufuldstændig og på mange punkter ulæselig.

- (6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse, og aflagde kontrolbesøg hos:

a) Producent i Fællesskabet:

— Rhône-Poulenc SA, Courbevoie, Frankrig

b) Ikke-forbundne importører i Fællesskabet:

— Paul Kaders GmbH, Hamburg, Tyskland

— Adrian SA, Marseille, Frankrig

— Irish Flavours and Fragrances Ltd, Drogheda, Irland

— Moelhausen Trading srl, Milano, Italien

— International Flavours and Fragrances IFF (Nederland) BV, Hilversum, Nederlandene

— Impex Química SA, Barcelona, Spanien

— Amalgamated Metal Corporation Ltd, London, Det Forenede Kongerige

— Fuerst Day Lawson Ltd, London, Det Forenede Kongerige.

- (7) Amerikas Forenede Stater anvendtes som referenceland med hensyn til beregningen af den normale værdi (se betragtning 15), og Kommissionen aflagde derfor besøg hos producenten af cumarin i USA Rhône-Poulenc Inc.

- (8) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. april 1993 til den 31. marts 1994 (i det følgende benævnt "undersøgelingsperioden").

B. DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE

1. Beskrivelse af den pågældende vare

- (9) Den pågældende vare er cumarin, et hvidligt krystallinsk pulver med en karakteristisk duft af nyslået hø. Det anvendes hovedsagelig som kemisk

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 138 af 20. 5. 1994, s. 9.

aromastof og fiksativ i fremstillingen af duftblandinger som blandinger, der anvendes i fremstillingen af rengøringsmidler, kosmetikvarer og parfumer.

- (10) Cumarin var oprindeligt et naturprodukt udvundet af tonkabønner, men fremstilles nu syntetisk. Det kan fremstilles ved en synteseproces ud fra phenol via salicylaldehyd (Perkins reaktion) eller ud fra orthocresol (Raschigs reaktion). Cumarins vigtigste kemiske og fysiske specifikation er produktets renhed, hvor smeltepunktet benyttes som indikator. Cumarin af standardkvalitet, som afsættes i Europa, har et smeltepunkt på mellem 68 °C og 70 °C, hvilket svarer til en renhedsgrad på 99 %.

2. Samme vare

- (11) Kommissionen konstaterede, at cumarin fremstillet af fællesskabsproducenten og den amerikanske producent, som er forretningsmæssigt forbundne selskaber, med hensyn til de væsentlige fysiske og kemiske egenskaber, anvendelse og brug kunne sammenlignes med den vare, der fremstilledes i Den Kinesiske Folkerepublik og eksporteredes til Fællesskabet. Specielt fremstillede fællesskabsproducenten og den amerikanske producent, der anvendte samme råmateriale og produktionsproces, en cumarin med specifikationer vedrørende smeltepunkt, som havde stor lighed med det kinesiske produkt. Salgsfakturaer vedrørende kinesisk cumarin viser et laveste smeltepunkt på 69 °C, medens smeltepunktet er mellem 68 °C og 70 °C for Rhône-Poulencs produkt. Da smeltepunktet er en indikator for renhed, må det formodes, at kinesisk cumarins renhed lå på samme niveau som Rhône-Poulencs. Endvidere anvendtes kinesisk cumarin til samme formål som Rhône-Poulencs produkt, nemlig til fremstilling af duftblandinger.
- (12) Importører og brugere af cumarin hævdede, at kinesisk cumarin og Rhône-Poulencs cumarin ikke kunne anses for at være samme vare. De påpegede specielt, at kinesisk cumarin blev fremstillet ud fra et helt andet råmateriale — orthocresol i stedet for phenol — og ved anvendelse af en anden produktionsproces, nemlig Raschigs reaktion i stedet for Perkins reaktion. Som følge heraf skulle kinesisk cumarin være af lavere kvalitet end Rhône-Poulencs produkt og ikke kunne anvendes til lige så mange formål som dette. Endvidere kunne lugten, der er hovedegenskaben ved anvendelsen af denne vare, på grund af en dårlig kvalitetskontrol i Kina undertiden være svingende, også inden for sendinger fra samme producent, eller være en anden, når den blev sammenlignet med prøveeksemplaret. Parterne hævdede, at disse forskelle i visse tilfælde bevirkede, at varen ikke var egnet til det formål, den blev købt til.

Kommissionen fastslog, at de to varer kunne anvendes og blev anvendt i flæng til de fleste

formål, og at den eneste undtagelse var ved anvendelsen som ingrediens i parfumer, hvortil de fleste brugere anmodede om cumarin fra Rhône-Poulenc. Denne sidstnævnte anvendelse tegnede sig dog kun for en meget lille del af det samlede forbrug af cumarin. De to produkter fremstod derfor som næsten helt ombyttelige; dette forhold blev yderligere understreget ved, at Rhône-Poulencs cumarin systematisk erstattes med kinesisk cumarin i Fællesskabets produktion af parfumblandinger (se betragtning 27 og 35). Forskellene i kvalitet havde ingen indvirkning på definitionen af samme vare, da det ikke var muligt at skelne klart mellem de to produkter med hensyn til brugernes anvendelse og opfattelse, bortset fra anvendelsen som ingrediens i parfumer. Kommissionen fastslog derfor, at cumarin fremstillet og solgt af fællesskabsproducenten er samme vare efter artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) som den vare, der fremstilles i og importeres fra Den Kinesiske Folkerepublik.

C. ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET

- (13) Det klagende selskab var den eneste cumarinproducent i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det repræsenterede således den samlede produktion i Fællesskabet og blev derfor anset for at være »erhvervsgrænsen i Fællesskabet« som omhandlet i artikel 4, stk. 5, i grundforordningen.

D. DUMPING

1. Normal værdi

- (14) For at fastlægge den normale værdi for cumarin fremstillet i Den Kinesiske Folkerepublik måtte Kommissionen tage hensyn til, at Den Kinesiske Folkerepublik ikke er et land med markedsøkonomi. Den normale værdi måtte derfor i henhold til artikel 2, stk. 5, i grundforordningen fastlægges på grundlag af den normale værdi i et land med markedsøkonomi (referenceland). Klageren foreslog, at Amerikas Forenede Stater anvendtes som referenceland ved fastlæggelsen af den normale værdi. De berørte importører fandt imidlertid, at det ikke var et velegnet valg, fordi der kun var en cumarinproducent i USA, og denne producent var et selskab, der var forretningsmæssigt forbundet med Rhône-Poulenc SA. De anmodede derfor om, at Indien blev valgt som referenceland, fordi produktionsteknikken og produktstandarderne i Indien ville svare til teknikken og standarderne i Den Kinesiske Folkerepublik, og der også ville være tilstrækkelig stor intern konkurrence.

Ifølge de oplysninger, der blev indhentet i løbet af undersøgelsen, var Indien, USA og Japan de eneste lande med markedsøkonomi uden for Fællesskabet,

hvor der produceres cumarin. Kommissionen anmodede den eneste kendte indiske cumarinproducent om at medvirke i denne antidumpingprocedure og sendte selskabet et spørgeskema. Selskabet nægtede imidlertid at give de ønskede oplysninger. Den eneste kendte japanske producent blev også kontaktet, men reagerede ikke. Følgelig var USA den eneste valgmulighed som et land med markedsøkonomi, der kunne anvendes som referenceland.

- (15) Producenten i USA, Rhône-Poulenc Inc., brugte samme produktionsproces som Rhône-Poulenc SA og anvendte phenol som råmateriale for at få salicylaldehyd og siden cumarin. Rhône-Poulenc SA skiftede fra Raschigs proces, som kineserne stadig anvender, til Perkins proces for omkring 40 år siden, fordi sidstnævnte proces er mere omkostningseffektiv. Der går en mindre mængde phenol end orthocresol ved fremstilling af en enhed cumarin; desuden konstateredes det, at prisen på phenol almindeligvis var lavere end prisen på orthocresol i undersøgelsesperioden.

Phenol og orthocresol er begge råmaterialer, som det er let at finde på verdensmarkedet, så derfor er det muligt at foretage en sammenligning af adgangen til råmaterialer i referencelandet og i Kina.

Det forhold, at Rhône-Poulenc Inc. var et selskab forbundet med klageren, betød ikke noget for fastlæggelsen af den normale værdi, da denne blev baseret på de priser, hvortil Rhône-Poulenc solgte cumarin på markedet i USA. Selv om der kun var en cumarinproducent i USA, var konkurrencen alligevel særlig hård, hvilket viste sig ved den store mængde importerede varer; specielt i undersøgelsesperioden tegnede Kina sig som den største eksportør af cumarin til USA for en betydelig andel af markedet i USA, og de amerikanske myndigheder var i færd med at gennemføre en antidumpingprocedure vedrørende denne import.

Endelig konstateredes det, at producenten i USA havde en produktion og et salg på hjemmemarkedet, som i høj grad var repræsentative, fordi de var af samme størrelse som Kinas eksport til Fællesskabet. Kommissionen valgte derfor USA som referenceland og beregnede den normale værdi på grundlag af oplysninger indgivet af producenten i USA og efterprøvet ved et kontrolbesøg på stedet.

- (16) I forbindelse med spørgsmålet om at fastlægge den normale værdi på en passende og ikke urimelig måde i det valgte referenceland oplyste en gruppe berørte importører, at Rhône-Poulencs fabrik i

USA var indrettet til produktion af et bredt udvalg kemiske stoffer, men at der kun produceredes cumarin i undersøgelsesperioden. De faste omkostninger pr. enhed ville således påvirke produktionsomkostningerne i særlig høj grad. Det fremgik af efterprøvningen, at Rhône-Poulencs fabrik ikke var indrettet til produktion af et bredt udvalg produkter som påstået; desuden er påstanden ikke relevant, når den normale værdi fastlægges på grundlag af salgspriserne.

Det konstateredes imidlertid, at produktionsomkostningerne pr. enhed var steget betydeligt siden 1992, efter at kapacitetsudnyttelsen var faldet til et usædvanligt lavt niveau, både med hensyn til cumarin og salicylaldehyd faciliteter. Uanset årsagen til dette fald besluttede Kommissionen med henblik på fastlæggelsen af den normale værdi at beregne produktionsomkostningerne pr. enhed på grundlag af et produktionsniveau svarende til det niveau, som selskabet anvendte internt til fastlæggelse af sine standardomkostninger. De salgspriser, der gav mulighed for at få dækning for alle rimeligt fordelte omkostninger, og således salgspriserne på hjemmemarkedet, blev under disse omstændigheder betragtet som salgspriser i almindelig handel.

- (17) Den normale værdi blev derfor i henhold til artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i), i grundforordningen fastlagt på grundlag af den gennemsnitlige pris af fabrik for cumarin ved salg på markedet i USA i undersøgelsesperioden.

2. Eksportpriser

- (18) Eksportprisen fastlagdes på grundlag af den pris, der faktisk betaltes for varen ved salg til eksport fra Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet.
- (19) Ingen af de kinesiske eksportører af cumarin samarbejdede, og eksportprisen blev derfor baseret på oplysningerne fra de importører af kinesisk cumarin, som samarbejdede. Med henblik på den foreløbige afgørelse blev der ikke taget hensyn til cumarin med oprindelse i Kina, som solgtes til eksport via handlende i Hongkong, da Kommissionen ikke havde kendskab til, hvilket beløb disse handlende lagde til indkøbsprisen, og det derfor ikke var muligt at rekonstruere eksportprisen fob i Kina, hvilket var nødvendigt for en sammenligning. I forbindelse med den foreløbige afgørelse er eksportprisen derfor kun blevet beregnet på grundlag af priserne for cumarin, som eksporteredes direkte fra Kina til Fællesskabet, hvilket udgjorde over 60 % af den samlede eksport fra Kina til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

3. Sammenligning

- (20) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportpriserne i hvert enkelt tilfælde på fob niveau og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed som omhandlet i artikel 2, stk. 9 og 10, i grundforordningen.
- (21) Den kinesiske eksport solgtes hovedsagelig til importører, der optrådte som handlende, og den normale værdi blev derfor baseret på Rhône-Poulenc Inc.'s salgspriser på distributionsniveau i USA for at få en sammenligning i samme handelsled.

Eksportpriserne blev justeret for salgsomkostninger. Priserne fob kinesisk grænse blev fastlagt ved at trække omkostningerne til søtransport og i fornødent omfang omkostningerne til forsikring af transporten fra eksportpriserne.

Med hensyn til den normale værdi blev der foretaget justeringer for forskelle i fysiske egenskaber (se betragtning 22) og kreditomkostninger. Der blev ikke foretaget justeringer for omkostninger til transport over land og lastning for at ændre den normale værdi fra et ab fabrik niveau til et fob niveau, da der kun var tale om minimale omkostninger.

- (22) Importører og brugere påstod, at der burde foretages justeringer for fysiske forskelle for at tage hensyn til omkostningerne til den kvalitetskontrol, som de handlende og de endelige brugere fik foretaget af kasseret materiale, der ikke svarede til prøven, og som de kinesiske producenter ikke ville tage tilbage. Til den foreløbige afgørelse godtog Kommissionen ikke det ønskede omfang af justeringer for fysiske forskelle, enten fordi næsten alle beviser ikke med sikkerhed kunne henføres til kvalitetskontrolomkostninger, eller fordi der slet ikke blev fremlagt beviser.

Kommissionen fandt imidlertid, at kravet om justering for fysiske forskelle var velfunderet, fordi anvendelsesmulighederne er lidt mere begrænsede for kinesisk cumarin end for cumarin fremstillet af Rhône-Poulenc SA og af Rhône-Poulenc Inc. (se betragtning 12). I mangel af andet rimeligt grundlag blev den pågældende justering i forbindelse med den foreløbige afgørelse baseret på forskellen mellem salgsprisen for Rhône-Poulenc SA's varer på hjemmemarkedet i Fællesskabet og prisen cif, fortoldet, ved import fra Kina til Fællesskabet i 1988. 1988 blev betragtet som et passende år, fordi det af de beviser, Kommissionen havde til

rådighed, fremgik, at de kinesiske eksportører på det tidspunkt endnu ikke var begyndt at anvende de priser, som førte til denne undersøgelse. Dette skete først i 1990, hvor der noteredes en betydelig stigning i kinesisk cumarins andel af markedet fra de 21,3 % i 1988. Mellem 1988 og 1990 faldt importprisen på kinesisk cumarin 20 % og lå faktisk på samme niveau indtil 1992. Mellem 1990 og 1992 skete der yderligere relevante årlige stigninger i de kinesiske varers markedsandel. Prisforskellen i 1988 blev således anerkendt som et rimeligt mål på forskellen i markedsværdi mellem cumarin fra Rhône-Poulenc SA og kinesisk cumarin. Da cumarin fremstillet af Rhône-Poulenc Inc. er identisk med cumarin fremstillet af Rhône-Poulenc SA, gælder denne forskel i markedsværdi også med hensyn til produktet fra USA. Det er almindeligt kendt, at kvaliteten af kinesisk cumarin er steget betydeligt i de senere år, men da kvaliteten stadig opfattes som lavere end Rhône-Poulencs produkt, blev der alligevel foretaget en justering. Med henblik på den foreløbige afgørelse må den normale værdi derfor justeres nedad for et beløb svarende til nævnte prisforskel.

4. Dumpingsmargen

- (23) Den således fastlagte normale værdi blev sammenlignet med eksportpriserne i hvert enkelt tilfælde efter alle justeringer. Det fremgår af den foreløbige undersøgelse af de faktiske forhold, at cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik importeredes til dumpingpriser. For de kinesiske eksportører betragtet som en helhed blev der fastlagt en enkelt dumpingmargen på over 50 % af prisen cif Fællesskabet ved import, ufortoldet.

E. SKADE

1. Indledende bemærkninger

- (24) I forbindelse med fastlæggelsen af omfanget af cumarinimporten fra Kina og følgelig forbruket i Fællesskabet og markedsandele fremførte nogle importører, at KN-kode ex 2932 21 00, som den undersøgte vare henhører under, ikke kun omfatter cumarin, men også methylcumarin og ethylcumarin, der har andre egenskaber og kemiske formler end cumarin, og som ikke kan ombyttes med cumarin. De påstod derfor, at Eurostat's importdata vedrørende ovennævnte kode, hvor importen fra Kina til Fællesskabet i undersøgelsesperioden er opført til 331 tons, også omfattede importen af methylcumarin og ethylcumarin, og at import-

mængde og markedsandel for cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik således ville være overvurderet. Fakturaer fra de importører, som samarbejdede, dækker importen af 307 tons cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Dette tal udgør 92,7 % af den import, Eurostat registrerede under KN-kode ex 2932 21 00. Da ikke alle importører af cumarin samarbejdede, må det antages, at den faktiske import ligger meget tæt på tallet 331 tons. Følgelig må importen af methylcumarin og ethylcumarin have været minimal i undersøgelsesperioden, hvis der overhovedet var tale om nogen import. Konklusionen er den samme for 1992 og 1993. Ud fra oplysningerne fra de samarbejdende importører importeredes der 135 tons cumarin i begyndelsen af den undersøgte periode, dvs. i 1990. Der er således tale om en meget større uoverensstemmelse sammenlignet med Eurostat's tal på 199 tons for samme år. Dette kan forklares med, at nogle importører, som ikke samarbejdede, var specielt aktive i 1990. Uden beviser for importen af methylcumarin og ethylcumarin i de år, der undersøgtes, besluttede Kommissionen med henblik på den foreløbige afgørelse at betragte Eurostat's tal vedrørende KN-kode ex 2932 21 00 som tal, der udelukkende omfatter cumarin, da den skulle fastlægge udviklingen i den kinesiske import og følgelig forbrug og markedsandel. Dette betyder en mere traditionel vurdering af stigningen i de pågældende indikatorer sammenlignet med en fremgangsmåde, der udelukkende er baseret på fakturaerne fra samarbejdende importører.

- (25) Erhvervsgrenen i Fællesskabet består af et eneste selskab, og af hensyn til kravet om fortrolighed er der således ikke angivet nøjagtige tal vedrørende erhvervsgrenen i Fællesskabet eller andre tal, som kunne føre til en beregning af de fortrolige tal.

2. Synligt forbrug på markedet i Fællesskabet

- (26) Det synlige forbrug af cumarin i Fællesskabet blev beregnet på grundlag af fællesskabsproducentens salg på hjemmemarkedet plus import, men minus eksport. På dette grundlag var der en mindre nedgang på under 10 % i forbruget af cumarin mellem 1990 og undersøgelsesperioden. I den periode, der undersøgtes var der svingninger i det synlige forbrug med en betydelig stigning fra 1990 til 1991 og et stort fald mellem 1991 og 1992. Der kan noteres en opadgående tendens mellem 1992 og undersøgelsesperioden.

3. Omfang og markedsandel for importerede varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

- (27) Dumpingimporten med oprindelse i Kina steg støt fra 199 tons i 1990 til 331 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på 66 %.
- (28) Indskrænkningen på markedet i Fællesskabet i den periode, der undersøgtes, og den samtidige støt stigende importmængde fra Kina betød, at der var en endnu kraftigere stigning i kinesisk cumarins markedsandel end i importmængden. Markedsandelen steg støt og mere end fordobledes mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

4. Priserne på dumpingimporten

- (29) Ud fra oplysningerne i Rhône-Poulenc SA's besvarelse af spørgeskemaet og importørernes oplysninger konstateredes det, at priserne på cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik konsekvent havde ligget under fællesskabsproducentens cumarinpriser siden 1990, dvs. fra begyndelsen af den periode, der undersøgtes. Med hensyn til undersøgelsesperioden blev prisunderbuddet beregnet som forskellen mellem salgsprisen på cumarin ved import fra Kina i hvert enkelt tilfælde og fællesskabsproducentens vejede gennemsnitlige salgspriser i samme handelsled, dvs. til brugerne af cumarin. Denne forskel er 28,7 % af fællesskabsproducentens pris i undersøgelsesperioden.

5. Situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet

a) Samlet produktion

- (30) Fællesskabsproducentens cumarinproduktion faldt 56,3 % mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Den første betydelige nedgang fandt sted mellem 1990 og 1992, da produktionsniveauet mere end halveredes. Produktionen steg lidt i 1993, men formindskedes yderligere 10 % mellem 1993 og undersøgelsesperioden.

b) Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (31) Produktionskapaciteten blev beregnet på grundlag af den største månedlige produktion i de sidste ti år ganget med elleve arbejdsmåneder. På dette grundlag var produktionskapaciteten stabil i hele den periode, der undersøgtes. Der var imidlertid en nedgang på 56 % i kapacitetsudnyttelsen mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

c) **Salgsmængde**

- (32) Fællesskabsproducentens salg på markedet i Fællesskabet mere end halveredes mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

d) **Beskæftigelse**

- (33) Antallet af beskæftigede i forbindelse med produktionen af cumarin faldt over 50 % i den periode, der undersøgtes, på linje med den faldende produktionsmængde.

e) **Lagre**

- (34) I den periode, der undersøgtes, formindskedes lagerbeholdningerne, således at der fortsat var et relativt stabilt forhold til den samlede salgsmængde.

f) **Fællesskabsproducentens markedsandel**

- (35) Fællesskabsproducentens markedsandel formindskedes med mere end halvdelen mellem 1990 og undersøgelsesperioden.

g) **Udviklingen i fællesskabsproducentens netto-salgspriser**

- (36) Fællesskabsproducentens salgspriser på EF-markedet steg omkring 9 % mellem 1990 og 1992 og formindskedes så gradvis til 1990-prisniveauet i undersøgelsesperioden.

h) **Fortjeneste**

- (37) Det bratte fald i fællesskabsproducentens produktion som følge af nedgangen i salget i Fællesskabet havde negative følger for fortjenesten i cumarinsektoren. Fællesskabsproducenten forsøgte at opretholde 1990-priserne, samtidig med at enhedsomkostningerne steg ca. 20 %, hovedsagelig på grund af nedgang i forholdet mellem kapacitet/anvendelse. Cumarinbranchen gav stadig fortjeneste indtil 1991, men der noteredes stigende tab fra 1992 indtil undersøgelsesperioden, hvor tabet nåede op på mellem 5 og 10 % af omsætningen.

6. Konklusion vedrørende skade

- (38) På et allerede vigende marked oplevede fællesskabsproducenten en kraftig udhuling af markedsandelen. Producenten prøvede at klare situationen ved at foretage en begrænset nedsættelse af salgsspriserne til et niveau, som stadig var tilstrækkeligt til, at det i det mindste dækkede driftsomkostningerne. Den bratte nedgang i salgsmængde påvirkede imid-

lertid kapacitetsudnyttelsen stærkt og forårsagede en betydelig stigning i produktionsomkostningerne pr. enhed. Fællesskabsproducenten begyndte derfor at notere tab fra 1992.

Kommissionen konkluderer derfor foreløbigt, at erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt væsentlig skade som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

F. ÅRSAG TIL SKADE

1. Dumpingimportens virkninger

- (39) Der kan notes en klar sammenhæng mellem udviklingen i fællesskabsproducentens salg på hjemmemarkedet og udviklingen i importen af varer med oprindelse i Kina i undersøgelsesperioden. Der var en nedgang på 58,5 % i fællesskabsproducentens salg på markedet i Fællesskabet, samtidig med at den kinesiske import steg 66 % mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Endvidere skete der en gradvis forringelse af fortjenesten på cumarin, som i 1990 stadig var forholdsvis tilfredsstillende for fællesskabsproducenten, indtil den blev negativ fra 1992. Denne negative finansielle udvikling faldt sammen med den prisunderbudspolitik, som de kinesiske eksportører begyndte at føre i 1990, og som forstærkedes hvert år indtil undersøgelsesperioden, hvor underbudsmargenen nåede op på 28,7 %. Der blev specielt noteret omfattende tab i undersøgelsesperioden, hvor dumpingimporten fra Kina nåede sit højdepunkt med hensyn til omfang, markedsandel og prisunderbud. Fællesskabsproducenten forsøgte at fastholde sine priser, da selskabet stod over for stigende enhedsomkostninger på grund af højere krav i miljøbeskyttelsesbestemmelserne, som måtte overholdes, men først og fremmest fordi de faste omkostninger måtte fordeles over en stadig faldende produktion som følge af dumpingimportens indvirkning på markedet i Fællesskabet.

På grund af presset fra importen af varer til stadig lavere priser, der steg støt i mængde, og som det konstateredes indførtes til omfattende dumpingpriser i undersøgelsesperioden, nåede fællesskabsproducenten omsætningsnulpunktet i 1992, hvor selskabet begyndte at notere tab, som voksede i undersøgelsesperioden. Efter Kommissionens opfattelse er der derfor en klar årsagssammenhæng mellem den skadelige situation for fællesskabserhvervsgrenen og dumpingimporten af varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

2. Andre faktorer

- (40) Kommissionen undersøgte også, om der var forårsaget erhvervsgrenen i Fællesskabet skade af andre faktorer end dumpingimporten. Specielt undersøgte forbrugstendenserne i Fællesskabet, udviklingen i eksporten til tredjelande og virkningerne af importen fra andre tredjelande end Den Kinesiske Folkerepublik.
- (41) Som beskrevet i betragtning 26 var der udsving i forbruget i Fællesskabet i den periode, der undersøgte, men faldet var mindre end 10 % i perioden som helhed. Mellem 1992 og undersøgelsesperioden, hvor cumarinproduktionen i stigende grad gav tab, genindvandt forbruget i Fællesskabet imidlertid noget af det tabte. Den globalt negative udvikling i efterspørgslen bidrog derfor kun meget periferisk til den skade, der påførtes erhvervsgrenen i Fællesskabet.
- (42) Med hensyn til fællesskabsproducentens eksport til tredjelande noteredes der en nedgang på 40,1 % mellem 1990 og 1992, dvs. mindre end salget på hjemmemarkedet udtrykt i procent og frem for alt i absolutte tal. Der var imidlertid en stigning på 6 % i eksporten mellem 1993 og undersøgelsesperioden, dvs. i de år, hvor cumarin udviklede sig til en stadig mere urentabel forretning. Men hvis der tages hensyn til hele den periode, der undersøgte, var der en nedgang i eksporten på 38,7 % i forhold til nedgangen på over 50 % i salget på hjemmemarkedet som omhandlet i betragtning 32. Følgelig indvirkede en nedsættelse af eksporten også negativt på fællesskabsproducentens produktionsniveau og bidrog således til selskabets negative finansielle situation.
- (43) Kommissionen undersøgte også udviklingen i importen af varer med oprindelse i andre tredjelande end Den Kinesiske Folkerepublik. Den konstaterede en stigning på 160 % i markedsandelen for den samlede import af varer fra disse lande mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Det var ikke muligt at udlede en klar tendens, hvis importmængden blev vurderet for hvert enkelt land. Rusland og Japan var de største eksportører efter Kina, men i langt mindre målestok end sidstnævnte.
- (44) Nogle importører hævdede, at Rhône-Poulenc SA's egen manglende effektivitet var grunden til den skade, der var forvoldt selskabet. De henviste specielt til en stadig stigning i produktionsomkostningerne pr. enhed for Rhône-Poulenc SA's cumarin i den periode, der undersøgte, og specielt til stigningen i generalomkostningerne pr. enhed, som mere end fordobledes mellem 1990 og undersøgelsesperioden. Kommissionen undersøgte påstanden og fastslog, at stigningen i generalomkostningerne pr. enhed skyldtes, at denne type omkostninger som faste omkostninger måtte spredes over en stadig mindre produktionsmængde, der faldt 56,3 % mellem 1990 og undersøgelsesperioden, hovedsagelig som følge af den kinesiske dumpingimport. Rhône-Poulenc SA gjorde imidlertid store anstrengelser for at begrænse produktionsomkostningerne pr. enhed ved at reducere den direkte arbejdskraft gennem en plan for afskedigelser og ved at forbedre fabrikkens udbytte, hvilket resulterede i lavere omkostninger til råmaterialer. Påstanden vedrørende fællesskabsproducentens manglende effektivitet måtte derfor afvises.
- (45) Importørerne hævdede desuden, at Rhône-Poulenc SA selv havde påført sig skade gennem sin prispolitik. De henviste særlig til den salgsprisforhøjelse på 9,3 %, som Rhône-Poulenc anvendte mellem 1990 og 1992. Kommissionen ønsker i den forbindelse at påpege, at det er normal handelspraksis fra et selskabs side, at det forsøger at dække produktionsomkostningerne gennem salgspriserne, og dette har været Rhône-Poulenc SA's politik for cumarinbranchen, men rentabiliteten forværredes alligevel fra 1990, indtil den blev negativ i 1992. Følgelig reducerede Rhône-Poulenc SA's sine priser i de følgende år med samme beløb under pres fra dumpingimporten fra Kina, hvis priser faldt over 10 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden.
- (46) Kommissionen fastslog, at selv om andre faktorer også kunne have haft negative følger for erhvervsgrenen i Fællesskabet, har dumpingimporten fra Den Kinesiske Folkerepublik, særskilt betragtet, på grund af vedvarende udhuling af markedsandele og pristryk påført erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Generelle betragtninger

- (47) Formålet med antidumpingforanstaltninger er at fjerne de handelsfordrejende virkninger af skadelig dumping og genetablere effektiv konkurrence på markedet i Fællesskabet, hvilket i sig selv er i

Landenes eksport til Fællesskabet tegnede sig for mindre end 4 % af markedet. I undersøgelsesperioden eksporterede de cumarin til priser, som var lidt lavere end Den Kinesiske Folkerepubliks. Men selv om de to lande bidrog til den skade, der påførtes erhvervsgrenen i Fællesskabet, er deres bidrag dog kun minimalt i betragtning af omfanget af deres eksport i forhold til den kinesiske.

Fællesskabets interesse. Kommissionen undersøgte på denne baggrund virkningerne af antidumpingforanstaltninger på importen af cumarin med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik i forhold til fællesskabserhvervsgrænsens og brugernes specifikke interesser.

2. Fællesskabserhvervsgrænsens interesser

- (48) På baggrund af fællesskabsproducentens vedvarende og stigende finansielle tab på cumarinproduktionen som følge af dumpingimporten er der en væsentlig risiko for, at fabrikken med en cumarinproduktion, som allerede kører på et meget lavt niveau, må lukke helt, hvis der ikke gribes ind. I så tilfælde vil tabet af arbejdspladser ikke kun blive begrænset til folk, som er direkte beskæftiget i cumarinproduktionen, men også omfatte et stort antal beskæftigede i produktionen af råmaterialer til cumarin og andre forbundne produktionsprocesser. Der er risiko for, at disse processer heller ikke vil være konkurrencedygtige, hvis de skal bære alle de faste omkostninger, som tidligere kunne deles med cumarinsektoren.

3. Brugernes interesser

- (49) Kommissionen undersøgte de mulige konsekvenser af en prisstigning på cumarin efter indførelsen af en antidumpingtold på prisen for duftblandinger. Cumarin er kun en af mange dufte, som indgår i en blanding. Undersøgelsen viste, at for de importører, som selv forarbejder cumarin, er cumarinindholdet i en blanding begrænset til nogle få procent og kun i meget få tilfælde når eller overstiger 10 %. Omkostningsbyrden for cumarin i forhold til produktionsomkostningerne til en duftblanding er følgelig højst nogle få procent højere. Virkningerne af en prisforhøjelse på cumarin som følge af en antidumpingtold på produktionsomkostningerne til de fleste duftblandinger vil således være minimale. Og virkningerne for prisen på den endelige vare, dvs. prisen på rengøringsmidler, kosmetikvarer og parfumer, hvori duftblandingen er inkorporeret, vil være helt ubetydelige.
- (50) Importører og producenter af duftblandinger anførte, at indførelsen af en antidumpingtold på cumarin fra Den Kinesiske Folkerepublik ville give producenter baseret uden for EF en konkurrencedygtig omkostningsfordel, fordi de vil have kinesisk cumarin til rådighed toldfrit. Kommissionen understreger, at i den foreliggende situation er de fordele, som brugerne i Fællesskabet nyder godt af, resultatet af illoyal handelspraksis, som forvolder erhvervsgrænsen i Fællesskabet skade. Brugere af

cumarin kan derfor ikke kræve, at en sådan situation opretholdes. Kommissionen fastslår imidlertid, at det på grund af den uvæsentlige omkostningsbyrde for cumarin i salgsprisen på de fleste duftblandinger (som angivet i betragtning 49) er meget usandsynligt, at produktionen af visse blandinger bare vil blive overført til selskaber, som er etableret uden for Fællesskabet, fordi der indføres antidumpingforanstaltninger.

- (51) Importører og brugere af cumarin påstod, at Rhône-Poulenc SA's seneste marketingpolitik var misbrug af dominerende stilling, idet selskabet påtvang visse brugere femårskontrakter, hvori der på forhånd var fastsat en mindstemængde, en pris for det første år og en prisrevisionsmekanisme. Desuden påstod de, at Rhône-Poulenc SA uden denne købsforpligtelse ikke ville være i stand til at garantere leveringen af den nødvendige mængde. Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at Rhône-Poulenc SA's markedsandel er meget mindre end Kinas. Endvidere er der ikke fremlagt bevis for, at Rhône-Poulenc SA's nægtede at levere eller truede med ikke at levere cumarin til de pågældende selskaber.

Selv om Rhône-Poulenc SA ikke kørte med fuld kapacitet, var det nødvendigt at planlægge væsentlige produktionsforøgelse på forhånd, og det ville tage en vis tid at gennemføre dem. Rhône-Poulenc SA's politik, der først og fremmest bestod i at forsyne de kunder, som selskabet allerede havde en kontraktmæssig forpligtelse med, svarer således til normal handelspraksis.

- (52) Ifølge Kommissionen er der alvorlig risiko for, at cumarinfabrikken vil blive lukket, hvis Rhône-Poulenc SA ikke får gjort cumarinproduktionen rentabel og sælger til priser, som kun dækker produktionsomkostningerne. Skulle det ske, vil markedet i Fællesskabet blive helt afhængigt af importerede varer, hvoraf over 80 % stammer fra et land, nemlig Den Kinesiske Folkerepublik. Dette kunne medføre, at Fællesskabets marked for cumarin vil blive domineret af Den Kinesiske Folkerepublik, hvilket i sig selv vil bringe en loyal priskonkurrence i fare.

4. Konklusion

- (53) På baggrund af de forskellige argumenter, som importører og brugere har fremført, konkluderer Kommissionen, at det er i Fællesskabets interesse at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger på importen af cumarin med oprindelse i Kina for at forhindre, at der forvoldes yderligere skade i den resterende undersøgelsesperiode.

H. MIDLERTIDIG TOLD

- (54) På baggrund af ovenstående bør der træffes foranstaltninger i form af en midlertidig antidumpingtold. Med henblik på at fastsætte denne told beregnede Kommissionen den told, der var nødvendig for at afhjælpe den skade, som dumpingimporten forvoldte erhvervsgrænen i Fællesskabet, så den kunne fastlægges, hvorvidt der i henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen burde indføres en lavere told end en told baseret på dumpingmargenen.
- (55) Da skaden især forvoldtes på grund af den fortsatte nedsættelse af de kinesiske eksportpriser, hvilket førte til tab af markedsandele og finansielle tab for erhvervsgrænen i Fællesskabet, er det for at fjerne en sådan skade nødvendigt, at disse eksportpriser hæves til et niveau, som giver fællesskabsproducenten mulighed for at fastsætte en pris svarende til produktionsomkostningerne plus en rimelig fortjenstmargen. En fortjenstmargen på 5 % forekommer at være rimelig og giver mulighed for et passende udbytte af investeringerne.

På grundlag af en analyse af produktionsomkostningerne for erhvervsgrænen i Fællesskabet fastslog Kommissionen, at generalomkostningerne pr. enhed var usædvanligt høje som resultat af den betydelige produktionsnedgang, hvilket førte til en usædvanligt lav kapacitetsudnyttelse. Kommissionen fastslog også, at denne produktionsnedgang ikke kun skyldtes dumpingimporten fra Den Kinesiske Folkerepublik, men også andre faktorer og særlig faldet i Fællesskabets eksport til tredjelande. Under disse særlige omstændigheder forekommer det rimeligt at nedsætte generalomkostningerne pr. enhed for at afspejle virkningerne af den kinesiske eksport på Rhône-Poulenc SA's produktionsmængde. Med henblik herpå blev et forholdstal baseret på stigningen i importmængden fra Kina i forhold til Rhône-Poulenc SA's faldende produktionsmængde lagt til stigningen i Rhône-Poulenc SA's generalomkostninger i undersøgelsesperioden.

De således beregnede produktionsomkostninger forhøjet med en fortjenstmargen på 5 % af omsætningen blev justeret for at tage hensyn til forskellen i fysiske egenskaber som beskrevet i betragtning 22 for at fastsætte det prisniveau, der er nødvendigt til at afhjælpe skaden.

Kommissionen sammenlignede prisniveauet med importprisen, Fællesskabets grænse, justeret til brugernes handelsniveau og udtrykt som forskellen i procent af importprisen, ufortoldet. På dette grundlag er det nødvendigt at forhøje den gennemsnitlige pris for den kinesiske eksport, frit Fælles-

skabets grænse, med 42,9 % for at fjerne den skade, der er forvoldt af dumpingimporten af varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

- (56) I henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen bør antidumpingtolden fastsættes på dette niveau, da det er lavere end den foreløbigt fastlagte dumpingmargen.
- (57) For at reducere risikoen for, at tolden kan omgås, bør der indføres en told i form af et særligt beløb i ecu pr. ton. Tolden fastsættes på dette grundlag til 3 479 ECU pr. ton.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (58) Af hensyn til god administration bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Det bør yderligere angives, at alle afgørelser vedrørende denne forordning er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på en endelig told på forslag af Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på 3 479 ECU pr. ton på importen af cumarin henhørende under KN-kode ex 2932 21 00 (Taric-kode 2932 21 00*10) med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.
2. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er udtrykkeligt angivet.
3. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden for en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i grundforordningen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 1995.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand
